

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Întreținerea este o instituție de drept al familiei bazată pe unul dintre principiile fundamentale ale dreptului familiei, principiul asistenței reciproce între membrii familiei, și anume principiul solidarității familiale. Indemnizațiile de întreținere sunt, de obicei, achitate în mod voluntar, în principal mulțumită legăturilor cu caracter personal dintre membrii familiei, dar pot fi, de asemenea, puse în aplicare prin intermediul instanțelor.

În Slovenia, termenul „întreținere” este utilizat pentru a face referire la întreținerea soțului/soției sau a fostului soț/fostei soții, a copiilor și a părinților. Aceasta înseamnă întreținerea și sprijinul, precum și plățile de întreținere și de sprijin pe care o instanță le acordă sub forma unei anumite sume. Prin urmare, termenul cuprinde tot ceea ce o persoană este obligată prin lege să aloce pentru a acoperi costurile nevoilor de bază ale unui copil sau ale soțului/soției. De asemenea, termenul poate fi utilizat pentru sprijinul acordat părinților care nu dispun de mijloace suficiente pentru a se întreține și ai căror copii au, prin urmare, obligația de a-i sprijini. În plus, termenul poate face referire și la plățile de întreținere, sub formă de sume alocate pentru întreținere.

Părinții sunt obligați să își întrețină **copiii** [articolul 183 din Codul familiei (*Družinski zakonik*)].

Copiii majori sunt obligați, în limita posibilităților de care dispun, să își sprijine **părinții** în cazul în care aceștia din urmă nu dispun de mijloace de întreținere suficiente și nu au posibilitatea de a dobândi astfel de mijloace, dar numai atâta timp cât părinții i-au întreținut pe copii. Copiii majori nu sunt obligați să întrețină un părinte care, fără justificare, nu și-a îndeplinit obligațiile de întreținere față de ei (articolul 185 din Codul familiei).

Soții sau partenerii extraconjugali sunt obligați să întrețină copiii soțului/soției lor sau ai partenerului extraconjugal care locuiesc împreună cu ei, cu excepția cazului în care părintele respectiv sau un alt părinte este în măsură să întrețină copilul.

Această obligație încetează în momentul încetării căsătoriei sau a uniunii extraconjugale cu tatăl sau mama copilului, cu excepția cazului în care căsătoria sau uniunea extraconjugală încetează ca urmare a decesului tatălui sau al mamei copilului. În acest caz, soțul sau partenerul extraconjugal supraviețuitor are obligația de a întreține copilul soțului decedat/soției decedate sau al partenerului extraconjugal decedat numai dacă locuia cu copilul în momentul încetării căsătoriei sau a uniunii extraconjugale (articolul 187 din Codul familiei).

Soțul/soția care nu are niciun mijloc de întreținere și nu este încadrat(ă) în muncă, din motive care nu țin de voința proprie, poate solicita întreținere din partea soției/soțului, în măsura în care aceasta/acesta din urmă are posibilitatea de a-i acorda acest sprijin (articolul 62 din Codul familiei).

Un **soț care nu beneficiază de sprijin** și care nu are niciun mijloc de întreținere și nu este încadrat în muncă, din motive care nu țin de voința proprie, poate solicita întreținere din partea celui alt soț în cursul procedurii de divorț, precum și într-o acțiune în justiție separată pe care trebuie să o introducă în termen de un an de la data la care divorțul devine definitiv (articolul 100 din Codul familiei).

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Părinții sunt obligați să își întrețină copiii până la **vârsta adultă** astfel încât, în măsura posibilităților, să asigure condițiile de trai necesare pentru dezvoltarea copilului.

Părinții au, de asemenea, obligația de a întreține copiii înscrși în sistemul de învățământ secundar după ce ajung la vârsta adultă, dacă aceștia studiază în sistemul normal de învățământ și nu sunt încadrați în muncă și dacă nu sunt luați în evidență ca șomeri, și anume până la prima dată care atestă finalizarea studiilor în învățământul secundar sau până la finalizarea celui mai înalt nivel de studii posibil în învățământul general sau profesional, în conformitate cu regulamentele aplicabile în domeniul învățământului secundar. Obligația de întreținere ia sfârșit atunci când copilul împlinește vârsta de 26 de ani.

Părinții au obligația de a întreține copiii înscrși în sistemul de învățământ secundar superior profesional dacă studiază în sistemul normal de învățământ și nu sunt încadrați în muncă și dacă nu sunt luați în evidență ca șomeri, și anume până la prima dată care atestă finalizarea studiilor în învățământul secundar superior profesional în conformitate cu dispozițiile legii care reglementează învățământul secundar superior profesional.

Părinții au obligația de a întreține copiii înscrși în sistemul de învățământ superior dacă aceștia studiază în sistemul normal de învățământ și nu sunt încadrați în muncă și dacă nu sunt luați în evidență ca șomeri, și anume până la prima dată care atestă finalizarea studiilor universitare de licență sau a programului de masterat sau a programului de studii universitare integrate, în conformitate cu dispozițiile legii care reglementează învățământul superior. Dacă programul de studii urmat de copil are o durată mai mare de patru ani, obligația de întreținere se prelungește cu perioada de timp cu care programul de studii depășește perioada de patru ani.

Obligația de întreținere ia sfârșit atunci când copilul **împlinește vârsta de 26 de ani**.

Părinții sunt obligați să sprijine copiii care au încheiat o căsătorie sau sunt într-o uniune extraconjugală numai dacă soțul/soția sau partenerul extraconjugal al acestora nu este în măsură să îi sprijine.

În cazul în care părinții nu întrețin copilul în propria gospodărie, trebuie să contribuie cu o plată lunară de întreținere pentru întreținerea copilului (articolul 183 din Codul familiei).

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

În ceea ce privește copilul minor, Codul familiei prevede că părinții care nu locuiesc împreună sau care intenționează să se separe, precum și părinții care locuiesc împreună, trebuie să ajungă la un acord cu privire la întreținerea copiilor pe care îi au împreună. Dacă părinții nu reușesc să ajungă singuri la un consens în această privință, un centru de asistență socială (*center za socialno delo*) trebuie să îi sprijine pentru a ajunge la un acord. De asemenea, părinții pot să solicite procedura de mediere. Dacă părinții nu reușesc să ajungă la un acord cu privire la întreținerea copiilor pe care îi au împreună, chestiunea este decisă de către o instanță (articolul 140 din Codul familiei).

Procedurile judiciare pentru luarea unei decizii cu privire la întreținerea unui copil sunt inițiate în urma unei propuneri formulate de unul dintre părinți sau de ambii părinți, de un tutore al copilului, de copilul care a împlinit vârsta de 15 ani și este în măsură să înțeleagă semnificația și consecințele juridice ale actelor sale, sau de un centru de asistență socială. [articolul 102 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă (*Zakon o nepravdnem postopku*)]. În cazul în care părinții ajung la un acord cu privire la întreținerea copilului, aceștia pot să propună, de asemenea, semnarea unui acord în fața instanței. În cazul în care instanța stabilește că acordul nu este în interesul copilului, aceasta respinge propunerea.

Codul familiei prevede posibilitatea ca beneficiarul și partea responsabilă să semneze un acord cu privire la întreținerea pe care părinții au obligația să o plătească unui copil major, sub forma unui actului notarial executoriu (articolul 192 din Codul familiei). În cazul unei hotărâri judecătorești, Legea privind procedura civilă nelitigioasă prevede că procedura pentru protejarea intereselor copilului, așa cum este aceasta stipulată în Legea privind procedura civilă nelitigioasă, se aplică procedurii privind întreținerea unui copil major atât timp cât Codul familiei prevede o astfel de obligație de întreținere.

Un **soț care nu are niciun mijloc de întreținere** și nu este încadrat în muncă, din motive care nu țin de voința proprie, are dreptul să solicite indemnizație de întreținere din partea celui alt soț în cursul procedurilor de divorț, precum și într-o **acțiune** specială care trebuie introdusă în termen de un an de la încetarea definitivă a căsătoriei (articolul 100 din Codul familiei).

Înainte de introducerea unei acțiuni sau a unei propuneri de divorț pe baza unui acord între soți, soții participă la ședințe de consiliere prealabilă organizate la un centru de asistență socială, cu excepția cazului în care: soții nu au copii împreună asupra cărora își exercită răspunderea părintească; unul dintre soți este lipsit de discernământ; nu se cunoaște reședința sau locul în care se află unul dintre soți; unul dintre soți, sau ambii soți, locuiește (locuiesc) în străinătate. În cazul în care soții, pe parcursul ședințelor de consiliere prealabilă, stabilesc că mariajul a devenit de nesuportat, cel puțin pentru unul dintre ei, funcționarul de la centrul de asistență socială le explică soților conținutul și scopul procedurii de mediere. Cu acordul soților, centrul de asistență socială poate aranja ca ședințele de consiliere prealabilă să fie urmate de o procedură de mediere. De asemenea, soții pot să participe la o procedură de mediere organizată de alte părți specializate în acest sens (articolele 200 și 202 din Codul familiei).

Soții pot încheia un acord cu privire la o eventuală indemnizație de întreținere în caz de divorț sub forma unui actului notarial executoriu, în momentul căsătoriei, în cursul căsătoriei sau în momentul divorțului. Un acord de întreținere de acest tip, în special un acord privind încetarea dreptului la întreținere, nu trebuie să periclitaze interesele copilului (articolul 101 din Codul familiei).

În cazul în care întreținerea este solicitată în același timp cu o cerere de divorț sau de anulare a unei căsătoriei, acțiunea este considerată a reprezenta o propunere în procedură civilă nelitigioasă. În aceste cazuri, pentru stabilirea indemnizației de întreținere se aplică Legea privind procedura civilă nelitigioasă, conform dispozițiilor articolului 217 din legea menționată; în caz contrar, indemnizația de întreținere se solicită prin acțiune în justiție introdusă în procedură civilă cu condiția îndeplinirii cerințelor mai sus menționate (articolul 100 din Codul familiei).

Cu privire la conținutul unei propuneri în cazul unui litigiu matrimonial (care cuprinde o hotărâre cu privire la întreținere, dacă aceasta este solicitată în același timp cu cererea de divorț sau de anulare a căsătoriei), Legea privind procedura civilă nelitigioasă prevede că o astfel de propunere în materie de litigiu matrimonial trebuie să cuprindă și o cerere specifică asupra căreia instanța urmează a se pronunța. La propunerea de desfacere a căsătoriei trebuie să fie anexat un raport din partea centrului de asistență socială care să ateste participarea la ședințe de consiliere prealabilă atunci când în Codul familiei se prevede că reclamantul trebuie să participe la ședințe de consiliere prealabilă înainte de începerea procedurii (articolul 82 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă).

În cazul unei acțiuni în justiție introdusă în procedură civilă, acțiunea trebuie să includă o cerere specifică în care să se precizeze obiectul principal al cauzei și pretențiile conexe, faptele care susțin cererea reclamantului, elementele de probă care susțin faptele respective și celelalte informații pe care trebuie să le conțină orice acțiune în justiție [articolul 180 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o pravdnem postopku*)]. Cererile trebuie să fie ușor de înțeles și trebuie să includă toate elementele necesare pentru audierea judiciară. Acestea trebuie să includă, în special, următoarele: o trimitere la instanță, numele și reședința permanentă sau temporară ale părților, numele eventualilor reprezentanți legali sau al mandatarilor, dacă este cazul, obiectul litigiului și conținutul declarației. Reclamantul trebuie să semneze cererea, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza formei cererii. Semnătura originală a reclamantului se consideră a fi semnătura olografă sau semnătura electronică a acestuia (care este echivalentă cu semnătura olografă). În cazul în care un reclamant nu știe să scrie sau nu poate furniza o semnătură, acesta introduce cererea prin aplicarea amprente în locul semnăturii. În cazul în care instanța are îndoieli asupra autenticității cererii, poate emite o decizie prin care să dispună ca cererea să fie înaintată cu semnătură legalizată. Nu se poate introduce o cale de atac împotriva acestei decizii. În cazul în care declarația cuprinde o solicitare, partea trebuie să menționeze în cerere faptele la care se referă și, dacă este cazul, elementele de probă (articolul 105 din Legea privind procedura civilă).

O instanță districtuală (*okrožno sodišče*) se pronunță în primă instanță în cadrul procedurii civile nelitigioase cu privire la cazurile de întreținere în relația dintre părinți și copii și de întreținere cerută la divorț sau la anularea căsătoriei și în procedură civilă cu privire la cazurile de întreținere între soți după divorț sau la anularea căsătoriei (articolul 10 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă, articolul 32 din Legea privind procedura civilă).

În cadrul procedurilor civile nelitigioase și a procedurilor civile, taxele judiciare se achită în conformitate cu dispozițiile Legii privind taxele judiciare (*Zakon o sodnih taksah*).

Taxele judiciare trebuie să fie plătite la introducerea acțiunii. Cheltuielile de judecată trebuie achitate cel târziu până la termenul stabilit de instanță în ordonanța de plată a taxelor judiciare (articolul 105a din Legea privind procedura civilă).

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Cererile de întreținere sunt depuse de **reprezentatul legal al copilului**. Copiii minori sunt reprezentați de către părinții lor. În cazul în care copilul a fost plasat într-o familie substitutivă, cererea este depusă de tutorele copilului.

Procedurile judiciare pentru luarea unei decizii cu privire la întreținerea unui copil sunt inițiate în urma unei propuneri formulate de unul dintre părinți sau de ambii părinți, de un tutore al copilului, de copilul care a împlinit vârsta de 15 ani și este în măsură să înțeleagă semnificația și consecințele juridice ale actelor sale, sau de un centru de asistență socială. De asemenea, instanța poate iniția din oficiu procedura de luare a unei decizii cu privire la întreținerea copilului (articolul 102 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă).

Curtea trebuie să permită copiilor care au împlinit vârsta de 15 ani și sunt în măsură să înțeleagă semnificația și consecințele juridice ale actelor lor să își desfășoare acțiunile procedurale independent, în calitate de părți la procedură. Reprezentantul legal al copilului poate desfășura acțiuni în cadrul procedurii judiciare numai până la momentul în care copilul precizează că dorește să desfășoare el însuși aceste acțiuni. Copiii care nu au împlinit vârsta de 15 ani sau cu privire la care instanța a emis o decizie potrivit căreia aceștia nu sunt în măsură să înțeleagă semnificația și consecințele juridice ale propriilor acțiuni sunt reprezentați de un reprezentant legal. În cazul în care există un conflict între interesul copilului și cel al reprezentantului său legal, instanța atribuie copilului un tutore special („de coliziune”) (*kolizijski skrbnik*) (articolul 45 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă).

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

O instanță districtuală se pronunță în primul grad de jurisdicție în cadrul procedurii civile nelitigioase cu privire la cererile de întreținere în relația între părinți și copii și de întreținere cerută la divorț sau la anularea căsătoriei și în procedură civilă cu privire la cererile de întreținere între soți după divorț sau la anularea căsătoriei (articolul 10 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă, articolul 32 din Legea privind procedura civilă).

Competența **teritorială generală** în cadrul procedurii civile nelitigioase: Competența teritorială aparține instanței în a cărei circumscripție se află reședința permanentă sau locul de stabilire a persoanei împotriva căreia a fost introdusă propunerea. În cazul în care instanța inițiază o procedură din oficiu, competența teritorială aparține instanței în a cărei circumscripție se află reședința permanentă a persoanei în legătură cu care se derulează procedura. Dacă pârâtul nu are reședința permanentă în Slovenia, competența teritorială se stabilește în funcție de reședința temporară a acestuia. În cazul în care, în plus

față de reședința sa permanentă, pârâtul are, de asemenea, o reședință temporară în altă localitate și se poate presupune, având în vedere circumstanțele, că va locui acolo o perioadă lungă de timp, instanța în a cărei circumscripție pârâtul își are reședința temporară are, de asemenea, competență teritorială (articolul 11 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă).

Competența teritorială specială în cadrul procedurii civile nelitigioase: În cadrul procedurilor de reglementare a relațiilor dintre părinți și copii (inclusiv hotărâri în materie de întreținere), are competență teritorială și instanța în a cărei circumscripție se află reședința permanentă a copilului. În cazul în care, în plus față de reședința sa permanentă, copilul are, de asemenea, o reședință temporară în altă localitate și se poate presupune, având în vedere circumstanțele, că va locui acolo o perioadă lungă de timp, instanța în a cărei circumscripție copilul își are reședința temporară este, de asemenea, competentă. În cazul în care, într-un litigiu privind obligația legală de întreținere având un element de extraneitate, o instanță judecătorească din Slovenia este competentă pentru că solicitantul este un copil cu reședință permanentă în Slovenia, instanța în a cărei circumscripție solicitantul are reședința permanentă are competență teritorială (articolul 13 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă).

Competența teritorială generală în cadrul unei proceduri civile: Instanța judecătorească de la reședința permanentă a pârâtului are competență teritorială generală. În cazul în care o instanță judecătorească din Slovenia este competentă pentru că pârâtul are reședința temporară în Slovenia, instanța în a cărei circumscripție pârâtul își are reședința temporară are competență teritorială generală. În cazul în care, în plus față de reședința sa permanentă, pârâtul are, de asemenea, o reședință temporară în altă localitate și se poate presupune, având în vedere circumstanțele, că va locui acolo o perioadă lungă de timp, instanța în a cărei circumscripție pârâtul își are reședința temporară are, de asemenea, competență teritorială generală (articolul 47 din Legea privind procedura civilă).

Competența teritorială specială în cadrul unei proceduri civile: Instanța judecătorească de la reședința permanentă a pârâtului are competență teritorială generală. În cazul în care într-un litigiu referitor la obligația legală de întreținere, o instanță judecătorească din Slovenia este competentă pentru că pârâtul deține bunuri în Slovenia din care ar putea fi plătită întreținerea, instanța în a cărei circumscripție se află bunurile are competență teritorială (articolul 50 din Legea privind procedura civilă).

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Părțile pot înainta acțiuni în justiție în persoană sau prin intermediul unui reprezentant. În cadrul procedurilor derulate la o instanță districtuală, reprezentantul nu poate fi decât un avocat sau o altă persoană care a promovat un examen de stat pentru admiterea în Barou (articolele 86 și 87 din Legea privind procedura civilă).

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Da, **taxele judiciare** trebuie să fie plătite la introducerea propunerii sau a acțiunii în justiție (articolul 39 din Legea privind procedura civilă nelitigioasă, articolul 105a din Legea privind procedura civilă).

În litigiile care vizează obligația legală de întreținere sau pretenții legate de sume individuale reprezentând întreținerea legală, taxele judiciare care trebuie plătite se evaluează în funcție de valoarea chestiunii în cauză și se calculează astfel încât **să însumeze contribuțiile pentru o perioadă de trei luni**, cu excepția cazului în care întreținerea este solicitată pentru o perioadă mai scurtă de timp (articolul 23 din Legea privind taxele judiciare).

Cu toate acestea, dacă întreținerea este solicitată ca parte a unor proceduri de încredințare a copilului, taxa judiciară care trebuie achitată este stabilită ca sumă fixă de 45 EUR (conform titlului 1212 din lista taxelor din cadrul Legii privind taxele judiciare).

Da, este disponibilă asistență judiciară pentru a acoperi cheltuielile de judecată. Președintele instanței districtuale decide cu privire la acordarea de asistență judiciară [articolul 2 din Legea privind asistența judiciară (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*)].

Scutirea de taxe judiciare sau amânarea ori plata în tranșe a acestora trebuie solicitată separat, cererea fiind înaintată instanței însărcinate cu litigiul principal (articolul 12 din Legea privind taxele judiciare).

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Întreținerea este stabilită ținând seama, în mod corespunzător, de necesitățile reclamantului și de situația materială și financiară a părții responsabile. Atunci când calculează întreținerea datorată unui copil, instanța trebuie să ia în considerare interesele copilului și să stabilească un nivel al întreținerii care să fie adecvat pentru a asigura dezvoltarea fizică și psihică reușită a copilului. Întreținerea trebuie să acopere costurile de trai ale copilului, în special costurile ocazionale de locuință, hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, îngrijire și protecție, educație, școlarizare, recreere, divertisment și alte nevoi specifice ale copilului (articolele 189 și 190 din Codul familiei).

Întreținerea este stabilită ca sumă lunară, plătită în avans și poate fi solicitată din momentul introducerii unei acțiuni sau unei propuneri în materie de obligații de întreținere (articolul 196 din Codul familiei).

La solicitarea sau propunerea beneficiarului sau a părții responsabile, instanțele pot să majoreze, să reducă sau să elimine o anumită cerință de întreținere, stabilită în baza unui titlu executoriu, în cazul în care se modifică nevoile beneficiarului sau capacitățile părții responsabile pe baza cărora a fost stabilită întreținerea. În cazul în care părinții ajung la un acord cu privire la majorarea sau reducerea indemnizației de întreținere a copilului care a fost stabilită prin intermediul unui titlu executoriu, aceștia pot solicita semnarea unui acord în fața instanței. În cazul în care instanța stabilește că acordul nu este în interesul copilului, aceasta respinge propunerea. Orice majorare, reducere sau eliminare cu privire la întreținerea pe care părinții trebuie să o plătească unui copil major sau pe care copilul major trebuie să o plătească părinților săi poate fi convenită între beneficiar și partea responsabilă sub forma unui act notarial executoriu (articolul 197 din Codul familiei).

Cuantumul indemnizației de întreținere stabilit prin titlu executoriu se modifică o dată pe an în funcție de indicii prețurilor de consum din Slovenia.

Ajustarea se efectuează în ianuarie, pe baza creșterii cumulate a prețurilor de consum din luna în care întreținerea a fost stabilită sau ajustată ultima oară.

Factorul de ajustare a indemnizației de întreținere se publică în Monitorul Oficial al Republicii Slovenia (*Uradni list Republike Slovenije*) de către ministrul cu responsabilități în domeniul familiei. Centrul de asistență socială înștiințează în scris beneficiarul și partea responsabilă în privința fiecărei ajustări și a noului cuantum al indemnizației de întreținere. Înștiințarea transmisă de centrul de asistență socială, împreună cu tranzacția judiciară, hotărârea definitivă a instanței sau actul notarial executoriu, constituie un titlu executoriu.

Dacă beneficiarul, după ce a împlinit 18 ani, nu este înscris în sistemul normal de învățământ în anul în care se realizează ajustarea indemnizației de întreținere, centrul de asistență socială nu are obligația de a înștiința beneficiarul și partea responsabilă, în scris, cu privire la ajustare. După ce a împlinit vârsta de 18 ani, beneficiarul trebuie să depună o adeverință de înscriere la centrul de asistență socială, în termen de 30 de zile de la dobândirea statutului de elev sau student, sau să informeze centrul cu privire la unitatea de învățământ la care studiază în sistemul normal de învățământ. În cazul în care beneficiarul nu procedează potrivit alineatului precedent, centrul de asistență socială nu ajustează cuantumul indemnizației de întreținere pentru anul respectiv. După ce un copil ajunge la vârsta adultă, partea responsabilă poate verifica la centrul de asistență socială pentru a stabili dacă respectivul copil are sau nu statut de elev sau de student. În cazul în care beneficiarul nu are statut de elev sau student, partea responsabilă nu este obligată să plătească

indemnizația de întreținere, indiferent dacă există sau nu o înștiințare de ajustare a întreținerii, emisă înaintea pierderii statutului de elev sau student (articolul 198 din Codul familiei).

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Indemnizația de întreținere pentru copil este, de obicei, depusă în contul bancar al reprezentantului legal al copilului. Indemnizația de întreținere pentru adulți se depune în conturile bancare ale acestora. Modalitatea de plată a indemnizației de întreținere și beneficiarii acesteia se stabilesc de către instanță.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care o persoană în sarcina căreia s-a stabilit obligația de plată a întreținerii **nu își îndeplinește în mod voluntar această obligație**, în conformitate cu titlul executoriu (hotărâre, hotărâre judecătorească, act notarial executoriu, precum și înștiințarea de ajustare a indemnizației de întreținere), **beneficiarul poate înainta o propunere de executare în instanță**, în conformitate cu dispozițiile Legii privind executarea hotărârilor judecătorești și garantarea creanțelor (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*) în vederea îndeplinirii obligațiilor.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Informațiile sunt disponibile pe portalul e-justiție: [Cum se execută o hotărâre judecătorească](#)

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizația de întreținere?

În procedurile de dobândire a întreținerii/de stabilire a regimului de întreținere, informații inițiale cu privire la întreținere se pot obține de la centrele de asistență socială.

Competența materială pentru stabilirea indemnizației de întreținere aparține instanțelor districtuale. Părțile la procedură pot solicita asistență judiciară sub forma unei reprezentări de către un avocat și a unei scutiri de la plata cheltuielilor de judecată.

În cazul în care debitorul nu plătește indemnizația de întreținere, reprezentantul legal al copilului minor sau beneficiarul adult al indemnizației de întreținere poate înainta o cerere de executare la instanța locală competentă (*okrajno sodišče*). Asistența pentru completarea cererii de executare este acordată de centrele de asistență socială, de instanțele locale, de avocați și de Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și indemnizații de întreținere (*Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije*).

Curtea Supremă a Republicii Slovenia (*Vrhovno sodišče*) a publicat versiunea revizuită a formularelor pentru înaintarea de cereri de întreținere, alături de instrucțiuni pentru completarea acestora, în jurnalul *Sodnikov informator*. Aceste formulare ajută utilizatorii să formuleze cereri de executare și sunt disponibile pe site-ul web al **Ministerului Muncii, Familiei, Afacerilor Sociale și Egalității de Șanse** (*Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti*).

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

În cazul în care debitorul nu plătește indemnizația de întreținere, reprezentantul legal al copilului sau beneficiarul adult al indemnizației de întreținere poate solicita plata întreținerii de la Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și indemnizații de întreținere din Republica Slovenia, dar numai pe baza unei hotărâri judecătorești definitive și executorii sau a unei hotărâri care stabilește cuantumul indemnizației de întreținere și cu condiția ca reprezentantul legal fie să fi încercat de unul singur, fără succes, să pună în executare plata întreținerii, fie să fi introdus o cerere completată corespunzător pentru executarea obligațiilor de întreținere în străinătate.

Beneficiază de dreptul la întreținere compensatorie copiii care nu au împlinit vârsta de 18 ani și copiii cu vârste cuprinse între 18 și 26 de ani, dacă studiază în sistemul normal de învățământ și nu sunt încadrați în muncă sau nu sunt luați în evidență ca șomeri și îndeplinesc următoarele condiții:

sunt cetățeni ai Republicii Slovenia cu reședința permanentă în Slovenia;

sunt cetățeni străini cu reședința permanentă în Slovenia, dacă s-a stabilit astfel într-un tratat internațional sau în condiții de reciprocitate.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da. Asistența pentru executarea hotărârilor în materie de întreținere este acordată de Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și indemnizații de întreținere din Republica Slovenia, desemnat drept autoritate centrală în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere. Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și indemnizații de întreținere din Republica Slovenia a fost, de asemenea, desemnat drept autoritate centrală în temeiul Convenției de la Haga privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei și drept agenție de transmitere și de primire în temeiul Convenția Națiunilor Unite privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Datele de contact sunt:

Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije (Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și indemnizații de întreținere)

Dunajska cesta 20

1000 Ljubljana

Tel: +386 1 4720 990

Facsimil: +386 1 4345 899

E-mail: jpsklad@jps-rs.si

Site web: <https://www.srips-rs.si/>

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Nu. În temeiul articolului 55 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, cererile pentru executarea obligațiilor de întreținere trebuie transmise prin intermediul autorității centrale a statului membru în care solicitantul își are reședința, după care autoritatea centrală respectivă transmite cererea autorității centrale din Slovenia, și anume Fondului pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și indemnizații de întreținere.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Regulamentul nu prevede existența unor contacte directe între un solicitant care are reședința în străinătate și Fondul pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și indemnizații de întreținere, în calitate de autoritate centrală.

Comunicarea se realizează prin autoritatea centrală a statului membru de reședință al reclamantului. Autoritatea centrală a statului membru de reședință al reclamantului furnizează toată asistența necesară pentru depunerea unei cereri completate în mod corect și corespunzător pentru executarea obligațiilor de întreținere în Slovenia și transmite cererea, însoțită de eventualele anexe, Fondului pentru burse publice, dezvoltare, persoane cu handicap și indemnizații de întreținere, care examinează cererea, solicită informații suplimentare sau corecții atunci când se impune și reprezintă reclamantul în procedurile de executare în fața instanțelor și a altor organisme din Slovenia.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Este disponibilă asistență judiciară pentru a acoperi cheltuielile de judecată. Președintele instanței districtuale decide cu privire la acordarea de asistență judiciară (articolul 2 din Legea privind asistența judiciară).

Asistența judiciară poate fi aprobată pentru consultanță juridică, consiliere juridică și alte servicii juridice prevăzute de lege, pentru toate formele de protecție jurisdicțională în fața tuturor instanțelor care au competență generală și a tribunalelor specializate din Slovenia, în fața Curții Constituționale a Republicii Slovenia (*Ustavno sodišče*) și în fața tuturor organismelor, instituțiilor și persoanelor din Slovenia competente pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor, precum și sub formă de scutire de la plata cheltuielilor de procedură judiciară (articolul 7 din Legea privind asistența judiciară).

Beneficiari în temeiul acestei legi sunt: 1. cetățenii sloveni; 2. cetățenii străini cu permise de ședere permanentă sau temporară în Slovenia și persoanele fără cetățenie (apatrizi) care locuiesc în mod legal în Slovenia; 3. alți cetățeni străini, în condiții de reciprocitate sau în condițiile și în cazurile definite de tratatele internaționale obligatorii pentru Slovenia; 4. organizațiile neguvernamentale și asociațiile care funcționează fără scop lucrativ și în interes public și care sunt înregistrate în registrul corespunzător, în conformitate cu legislația aplicabilă, în cazul litigiilor privind desfășurarea activităților în interes public sau în scopul pentru care au fost create; 5. alte persoane pentru care legea sau un tratat internațional care este obligatoriu pentru Slovenia prevede dreptul de a beneficia de asistență judiciară (articolul 10 din Legea privind asistența judiciară).

O persoană care are dreptul la asistență judiciară o poate solicita în toate etapele procedurii. Pentru a decide asupra solicitărilor privind acordarea de asistență judiciară, se constată situația financiară a solicitantului, precum și alte condiții definite în prezenta lege (articolul 11 din Legea privind asistența judiciară).

În conformitate cu articolul 46 din regulament, o astfel de derogare se aplică în toate cazurile în care pretențiile beneficiarului decurg din articolul 56 din regulament, se referă la întreținerea care rezultă din relația dintre părinți și copii și este datorată persoanelor care nu au împlinit 21 de ani.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Nu au fost adoptate măsuri în vederea punerii în aplicare a articolului 51 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 30/03/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.